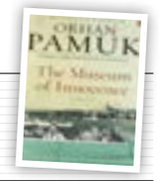

اورهان پاموک

پاموک در مورد رمان «موزه معصومیت» می‌گوید: «می‌خواستم رمانی بنویسم که بتواند به هیئت یک موزه در آید. همه چیز، اشیا، مناظر و عکس‌هایی که در رمان توصیف می‌شوند مجموعه‌ای از اشیای این موزه باشند.» حالا هم موزه‌ای به نامه معصومیت در استانبول میزبان همه طرفداران نوشته‌های پاموک است. «موزه معصومیت» داستان زندگی مردی به نام «کمال» است. «کمال» روزی برای خرید هدیه‌ای برای نامزدش به فروشگاهی می‌رود که فسون در آن فروشندگی می‌کند. کمال فریفته فسون می‌شود، اما مدتی بعد فسون ناپدید می‌شود.

برنامه روز

«اتوبوس قرمز» برای مخاطبان ۳ تا ۳۰۰ سال

«گروه بُمرانی» از آن پدیده‌های عجیب موسیقی ایران هستند که چند سالی است به‌طور جدی فعالیت می‌کنند. این گروه برای نمایش‌های بسیاری موسیقی ساختند و به شکل زنده اجرا کردند ولی نتوانسته بودند آلبومی به‌طور رسمی منتشر کنند. بالاخره این طلسم شکست و آن‌ها ۳۲ خرداد در کتابخانه فرهنگ که این روزها بیش‌تر پاتوق علاقه‌مندان موسیقی است تا کتاب‌خوان‌ها، اولین آلبوم رسمی‌شان با عنوان «اتوبوس قرمز» را منتشر می‌کنند.

«گروه بُمرانی» در ترانه‌هایشان به حال و هوای کودکی و نوجوانی نسلی که در حال حاضر ۵۲ تا ۵۳ ساله است، ارجاعاتی دارند که از جمله ویژگی‌های بارز آن‌هاست و شاید بی‌راه نباشد که این شاخصه را از دلایل محبوبیت آن‌ها بدانیم. آن‌ها این بار سعی کردند به همان حال و هوا و سن و سال بازگردند و آلبوم مختص کودکان و نوجوانان این نسل را تولید کنند یعنی آن ارجاعاتی که اغلب تلخ هم هستند، کنار گذاشته شده و بمرانی سعی در تجربه فضای نوبرای کودکان کرده است: «شما دعوتین به مهمونی بمرانی به مناسبت انتشار آلبوم اتوبوس قرمز به صرف بازی، خنده، معاشرت برای بچه‌ها و غیر بچه‌ها!»

متن فوق به امضای «گروه بُمرانی» در صفحه مجازی این آلبوم نوشته شده است. آن‌ها همچنین درباره تولید این آلبوم توضیح داده‌اند: «اتوبوس قرمز پروژه‌ای است به سفارش نشر «چکه.» آلبومی که ما خواستیم موسیقی برای کودک را در قالب سبک‌هایی مثل «بلوز، کانتری و فانک» امتحان و تجربه کنیم که شاید کودکان، شعرهایی از جنس خودشان را در چنین فضایی از موسیقی بشنوند. این که حالا چرا ما دست به چنین کاری زدیم، هیچ دلیل خاصی ندارد و تنها توضیحش این می‌تواند باشد که به ما پیشنهاد شد و ما چشمان‌مان برق زد. جای هیچ نگرانی برای کودکان عزیز و والدین آن‌ها نیست. چون این اتفاقی نیست که برای «گروه بُمرانی» تکرار شود و ما قول می‌دهیم که آلبوم بزرگسال‌مان را به زودی تمام کرده و به دست مخاطبان بزرگسال به لحاظ سنی برسانیم و خلاصه برویم پی کار و بار خودمان. ولی فعلاً آلبوم «اتوبوس قرمز» تقدیم به همه کودکان ایران، از ۳ تا ۳۰۰ سال.»

گزارش «صبا» از فعالیت‌های اجرایی خانواده کامکارها در سال ۱۳۹۳

طنین نوای تازه کامکارها در تهران

خانواده کامکارها پنجم و ششم تیر در تالار اجتماعات برج میلاد روی صحنه رفته و برنامه‌ای بر پایه قطعات جدید این گروه اجرا می‌کنند.

کامکارها که پس از مدتی نسبتاً طولانی در غالب فعالیت خانوادگی به صحنه بازگشته‌اند، پس از این اجراها به سمت شهرستان‌ها می‌روند و در آخر، راهی اروپا می‌شوند و این گونه برنامه کاری این خانواده بزرگ در سال جاری بسته می‌شود.

کامکارها که کنسرت‌های پر شور و هیجان در ایران و نقاط مختلف دنیا برگزار می‌کنند، امسال تصمیم دارند رپرتوار جدیدی در تهران روی صحنه ببرند و بعد راهی شهرستان‌ها شوند. هوشنگ کامکار از نتیجه کار بسیار راضی است و به حسین توتونچیان برگزارکننده این کنسرت گفته است که از کار فیلمبرداری و خیلی زود نسخه تصویری آن برای عموم علاقه‌مندان منتشر شود.

حسین توتونچیان درباره جزئیات اجرایی این کنسرت به «صبا» گفت: «آقایان، هوشنگ و ارسلان کامکار برای تک‌تک قطعات این آلبوم پارتی تورهای جدایی نوشته‌اند و از نتیجه کار بسیار راضی هستند. تعداد نوازندگان این اجرا در قیاس با اجرای قبلی گروه کامکارها دو برابر شده است و این جذابیتی خاصی برای حال و هوای دوست‌داشتنی موسیقی کامکارها به وجود آورده است.»

به گفته مدیر برگزاری این کنسرت، این کار بسیار متفاوت از کارهای پیشین خانواده کامکارهاست. طی دو شب این کنسرت در سه سانس در برج میلاد برگزار خواهد شد و بعد، این مجموعه راهی شهرستان‌ها می‌شوند. مدیر برگزاری این کنسرت می‌گوید: «این کار در شهرهای دیگر ایران هم اجرا خواهد شد که تا این جای کار اجرای مهرماه ما در کیش و اجراهایی در سنندج و اهواز قطعی است ولی شهرهای دیگری هم در برنامه ما جای دارند.»

موسیقی خانواده کامکارها وام‌دار موسیقی نواحی به خصوص منطقه کردستان است و این از مجموعه عواملی است که محبوبیتی بین‌المللی هم برای آن‌ها به ارمغان آورده است. همواره در آثارشان قطعات کردی جایگاه ویژه‌ای دارد و همین مسئله باعث محبوبیت آن‌ها برای کردهای داخل و خارج از ایران شده است. خانوده کامکارها همواره از هم‌خوانان زن در گروه بهره می‌برند و این نکته هم از مؤلفه‌های کاری آن‌هاست. زنان نوازنده و موسیقیدان همیشه یک پای کار آن‌ها هستند و از این خانواده، گروهی مهم و برجسته ساخته‌اند. آن‌ها تصمیم دارند پس از پایان اجراهایشان در ایران توری در اروپا برگزار کنند. خانواده کامکارها هر کدام به شکل شخصی هم فعالیت‌هایی را دنبال می‌کنند. از جمله این که سه‌شنبه همین هفته بیژن کامکار کنسرت دف و نی را در تالار وحدت روی صحنه می‌برد. هوشنگ کامکار، اردوان کامکار، اردشیر کامکار و دیگر اعضای این خانواده به عنوان موسیقیدان به‌طور شخصی هم فعال هستند و در این سال‌ها آثار بسیار مهمی منتشر کرده‌اند. ظاهراً موسیقی و ریتم در خانواده آن‌ها ارثی است چرا که نسل سوم از این خانواده هم در حال حاضر در گروه فعالیت دارند و به تدریج پای نسل چهارم هم به این گروه باز می‌شود. این گروه برای اولین بار در اوایل دهه ۱۳۴۰ شمسی در سنندج و تحت نظارت حسن کامکار (پدر و نوازنده ویلن) آغاز به کار کرد. اعضای اولین این گروه عبارت بودند از هوشنگ (آکاردئون)، بیژن (خواننده)، پشنگ (سنتور)، قشنگ (خواننده و ویلن) و ارژنگ (تمبک). در حال حاضر این گروه یا به بیان دقیق‌تر خانواده، ۱۴ نفر هستند. تداوم این گروه از سال ۱۳۴۴ تا ۱۳۹۳ از آن اتفاق‌های حیرت‌انگیز و قابل توجه در فرهنگ موسیقی ایرانی است که بخش عمده آن شاید به روابط خانوادگی آن‌ها باز می‌گردد. هر چند در ایام انقلاب آن‌ها یک پای تأسیس چاووش بودند و تا چند سالی فعالیت‌های خانواده کامکارها محدود شد اما به هر شکل، آن‌ها گروه و تشخص ساختاری آن را حفظ کردند و اگر کسی تجربه‌ای داشت که با قوانین و اصول فرمی و بیانی این گروه نمی‌خواند، آن را به شکل شخصی و نه در قالب گروه تولید می‌کرد. هوشنگ کامکار متولد سال ۱۳۲۵ بزرگ‌ترین عضو خانواده و سرپرست گروه است.

> ظاهراً موسیقی و ریتم در خانواده آن‌ها ارثی است چرا که نسل سوم از این خانواده هم در حال حاضر در گروه فعالیت دارند

آواز روز

یک آهنگ دولتی دیگر برای جام جهانی

هنوز بحث‌های پیش آمده بر سر قطعه احسان خواجه امیری، برای جام جهانی تمام نشده که خبر می‌رسد ارکستر سمفونیک صدا و سیما به آهنگسازی محمد نصرتی اثری آوازی برای جام جهانی تولید کرده است.

این کار اثری تلفیقی است که با حضور نوازندگان ارکستر سمفونیک سازمان صدا و سیما با ترکیبی از سازهای بادی، زهی و سازهای الکترونیک به سفارش مرکز موسیقی سازمان صدا و سیما تولید شده است.

نصرتی در گفتگو با مهر توضیح داده است که: «این قطعه اثری با کلام است که خوانندگان آن گروه کر ارکستر سمفونیک سازمان صدا و سیما هستند و به نظر من کار بسیار پرشور و هیجانی است که در فضای ارکسترال راک با ترکیبی از سازهای ارکستر و پاپ و استفاده از ریتم‌های مختلف که در برگیرنده ملودی ایرانی و جهانی است به مخاطبان ارائه خواهد شد.»

نکته جالب هم در مورد سفارشی که به احسان خواجه امیری داده شده و هم درباره سفارشی که صدا و سیما به محمد نصرتی داده، این است که هیچ کدام از این دو ارگان کار را به شورایی متشکل از چند آهنگساز و خواننده نسپرده‌اند که محصول قابل دفاع‌تری تولید شود. باید منتظر بود و دید که این کار چگونه از آب درآمده است.

هنرمند روز

آوازهای هری دین استنتون در ۸۷ سالگی

اولین آلبوم موسیقایی هری دین استنتون بازیگر پیشکسوت هالیوودی در ۸۷ سالگی این هنرمند منتشر شد. دین استنتون هم مثل کریستوفر لی در دهه هشتم زندگی‌اش تصمیم به انتشار آلبوم موسیقی می‌گیرد. البته سبک کاری او از کریستوفر لی متفاوت است. تمام قطعات اولین آلبوم هری دین استنتون بازخوانی ترانه‌های مشهوری از موسیقی کانتری و فولکلور امریکا هستند. در صورتی که لی، علاقه خاصی به موسیقی متال دارد و آلبوم‌هایش هم در این سبک جای می‌گیرند. او هفته گذشته در تولد ۹۳ سالگی‌اش چهارمین آلبوم خود در این سبک را منتشر کرد. دین استنتون که کارش را با حضور در فیلم «مرد عوضی» اثر هیچکاک در سال ۱۹۵۶ آغاز کرد، اغلب مواقع در نقش‌های کوتاه حاضر می‌شد و به همین منوال در حدود شش دهه بازیگری با کارگردانان بزرگی همچون جان فورد، سام پکین پا، آرتور پن، جان هیوستون، دیوید لینچ، ریدلی اسکات و تری گیلیام همکاری کرده است. او در فیلم مشهور «پاریس تگزاس» بازیگر نقش اصلی بوده است.
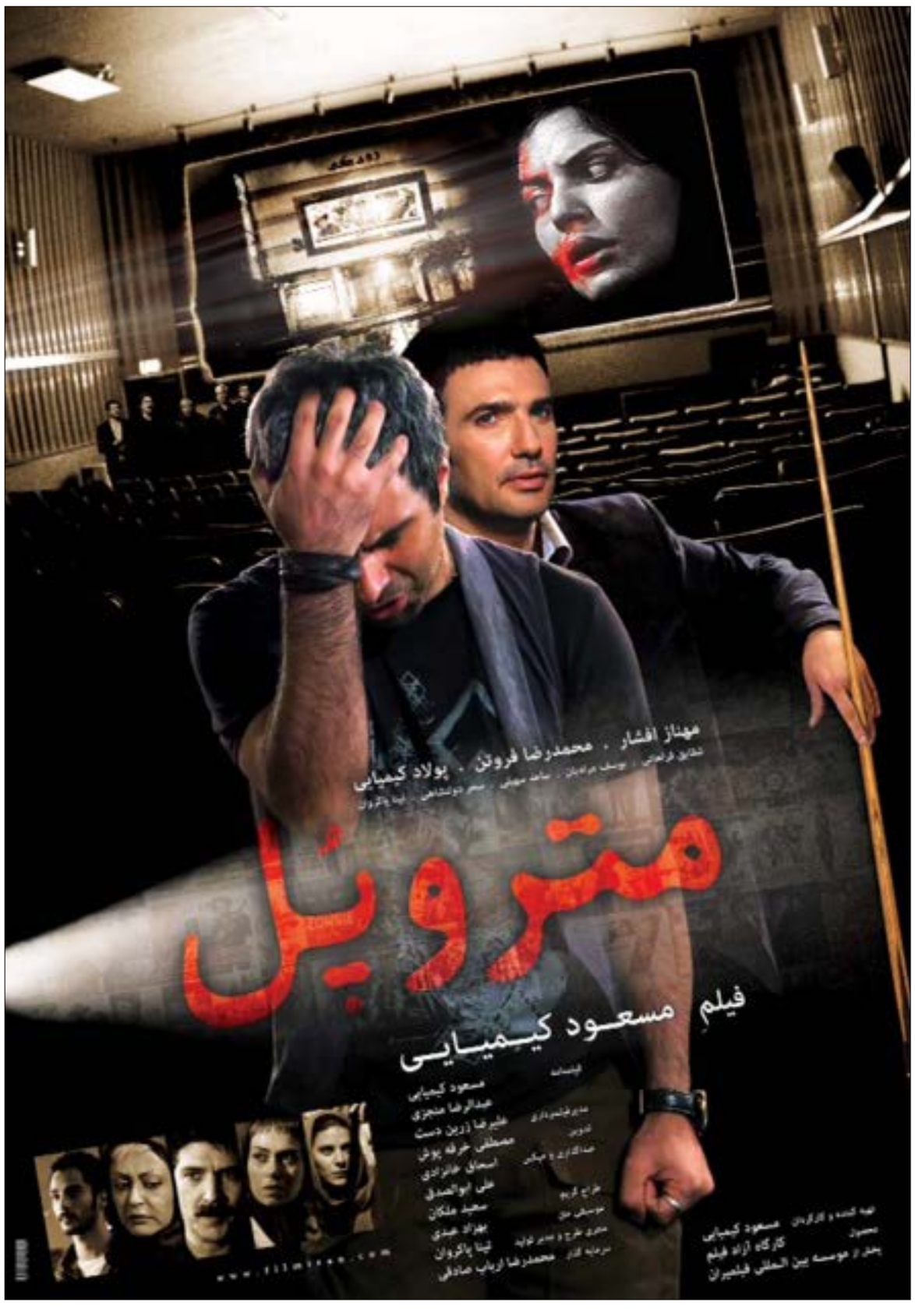
«Partly Fiction» عنوان نام آلبوم استنتون است که در آن به بازخوانی ترانه‌هایی از روی اوربینسون، کریس کریستفرسون، چاک بری و... پرداخته است. این آلبوم سوم ژوئن (۱۳ خرداد) منتشر شد.